

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus,
quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem
promovendam sunt usi ; Malorvm Qvoqve Sacerdotvm infelici interitu,
radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro
commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

§. 3. De Caritate per Sacramentorum administrationem à Sacerdotibus
demonstrata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](#)

per Galliam nuncuparentur. Quam caritatem DEUS
in felicissima morte compensavit, dum noctu sub ipsa ora-
ne subito luce visibili circumfusus in cælum raptus est.
fol. 69.

II. Habeat ergo & quisvis Sacerdos cordi tam fructuosam
functionem, nec sibi persuadeat, in concionibus, aliisque
functionibus honorificentioribus copiosiorem fructum re-
naturum, quia, ut rectè ad similem objectionem Joannes
Gerson Parisiensis Cancellarius respondit, pomposius qui-
gat, non autem efficacius aut fructuosius operam suam in
alibus functionibus ponet, cum à tali Puerorum instru-
tione potissima salus & felicitas reipublicæ dependeat. Di-
lligent ergo cum eodem Gerson : *Venite ad me parvuli et
vobis do doctrinam, vos mihi orationem impende-*
Sicut Angelos nostros vicissim latificabimus.

§. III.

De Caritate per Sacramentorum administratio- nem à Sacerdotibus demonstrata.

I. Cum inter alia munera boni Pastoris non postremum
ut oves suas certis temporibus ad aquarum, quibus sitim
extingue possint, fontes aut fluvios perducat; ejus-
modi fontes autem respectu Spiritualium ovium meritò Sa-
cra-Sancta Sacraenta censcantur, utpote per quæ, ut lo-
quitur Tridentina Synodus omnis vera justitia vel incipit,
vel copta augetur, vel amissa reparatur, atque adeò aqua
viva hauritur, quam qui biberit, in æternum non sitiatur,
ad in eo fiat fons aquæ salientis in vitam æternam, ut Chri-
stus Ioh. 4. dixit, facile appetat. Sacerdotis zelum & indu-
strialiam etiam in hæ Sacramentorum crebra & fructuosa fre-
quentatione procuranda elucere præcipue debere; & verò
quam in non paucis Sacerdotibus præclarè enituisse sequen-
tia exempla demonstrant.

S. Ambrosius Episcopus Mediolanensis omnia quidem Sa-
craenta præcipuo in honore habebat, sed præ reliquis Sa-
cramentum penitentiæ magna cum charitate ac zelo admis-
trabat; siquidem si quis illi peccata sua confitebatur, a-

deo copiosas lacrymas profudit, ut ipsum etiam pro M.
tem ad fletum permoveret. Causas autem criminis ac
illi confitebantur, nulli, nisi Domino soli, apud quem non
cedebat, loquebatur, bonum relinquens exemplum amplius.
Sacerdotibus, ut Intercessores apud DEUM magis, quod
cusatores sint apud homines. Surius. 4. April.

S. Hugo Episcopus Gratianopolitanus accedentes a sacra
eramenta, praecipue Pœnitentiæ, magna cum clementia &
humilitate recipiebat, & patientissime audiebat; quæ
que vero etiam super caput pœnitentis incumbentes pro
tam vertici lacrymarum copiam infundebat, ut manu vis
capillis deorsum rivuli per consitentis ora defluere. Han
Mulierum confessiones non minus caute, quam hominum Per
diebat; non enim in Angulis, aut obscuris, secrete locis
cis eas excipiebat, sed in publicis, ubi ab omnibus ser
ei posset; & aurem quideni satis familiariter applicabat.
oculorum autem in alteram partem vertebat. Surius.
1. April.

S. Ignatius Loiola, cum anno 1538. cerneret Christie
rem ob exortas haereses propè ab interitu abesse, & deputa
restaurandam, communè cum Socijs consilio, se esse co
tens, utrique Antistitum permisso, varia Romæ tempore
sortiti, ibique concionibus suis civitatem tum ad conser
ficium Christiani vehementer accenderunt; tum præ Jac
ut sacræ confessionis & Eucharistiæ frequens usus dulcepe
fraude jam pridem extinctus, magno utique reipublice induc
stianæ commodo, in principe, magistrisque oibis Romani
vivisceret, effecerunt; unde postea eorundem & sociorum
sociorum operâ ac studio usus etiam in ceteram in
Hispaniam, Galliam, Germaniam, ipsamque Indianam &
latus est. Maffeus 1. 2. c. 7. vit. Ign.

S. Carolus Borromæus ut alijs frequentet, in moni
maximè grassantis tempore quam plurimis singulis
caritate Sacramenta Eucharistiæ, extremæ Unctionis, &
matis & Baptismi administrabat, nihilque veritus le
stare expirantium, suggerebat DEI misericordiam, & im
riam in postremo articulo indulgentiam largiham frequen
compend. c. 24.

M. Joannes de Nivella eo ipso vespere, in quo agonizabat, nonnihil adhuc confessionem audire voluit dicens: Nolle me quoniam mille marchis aut hominem non audivisse. Spec. Ex-junpl. dist. 8. cx. 85.

Egidius Gonzalez è Societate JESU post triginta & duos annos in summis officijs transactos, tam impigre licet sexagenes, auta quatuor annorum senex confessiones exceptit, ut bene clementidorum Sacerdotum operam æquaret. Imò in ultimo anno morbo in lecto confessiones excipiebat, jāmque morbo, proximus, cùm à mente aberrasset, confessiones audire ne posse videbatur, atque inter mortuis vocibus absolutionis fore, hanc identidem pronunciabat. Lancizius opusc. 13. n. 429.

Petus Faber ex eadem Societate, quando confessiones auercentebat, cogitabat, se scoparum instar esse, quæ, cùm exterrito verendo purgariint, ipsæ sordidae relinquuntur; ad hanc applicato operam Famuli instar suam operam & studium Christo applicauit, simileque precabatur Societatis Religiosis, ejus ut scopi effici, & haberi vellent; habere enim Dominum in Chiesa sua tanquam maxima domo multa nobilia instruere, videnta, sibi autem & socijs abunde fore, si scoparum loco se credere concederetur; cujus rei gratia aliquando sacrificium obtemperavit, ut ipse & socij dici possent splendidae Christi, & glorio-

ad eam scopi. Vita l. 2. c. 12.

Jacobus Merlohorstius Parochus Coloniensis sub initium suscepit muneric rotus in eo fuit, ut eorum Sacramentorum induceret frequentiam, quibus animæ puritas & gratia vel acquiritur, vel conservatur. Ad sacrum tribunal quotidie & aere in æde summa facientibus, pridie Festorum aut Domini in locum Parochianis suis & alijs Fidelibus confitentibus operantur, et præcipue vero pauperum & afflictorum docebat rationem, in quibus Christum agnoscebat, & venerabatur, in non iugars, divites & nobiles multorum faciles & obsequentes nancisci aures, cùm egeni & miseri vix aut ægre auerantur, nonnunquam autem etiam vultu aut verbis aspergitibus excepti, à reditu absterrentur. Sic inducta paulatim in Parochiam octavo quoque die sacræ communionis frequentatio, pietas Fidelium aucta, & major divini cultus reverentia introducta. Vita. c. 17.

Vincentius Cassagnola è Societate JESU, cùm in seancionali quotidie per multas horas sederet, saepe a mense operi in templo esset, rogatus causam, cur nihilominus huius egregium hoc responsum dedit, mercatores & opifices triam laetissimè, cùm nihil vendunt, spe tamquam in b:rnis suis otiosos considere. Annus Sicil. Coll. 1604.

Pater quidam in Collegio Taurinensi dum in coram quibus excipiendis tenuissimo cuique dabant operam, in vinæ ubertate dulcedinis repletus erat, ut nunquam nesciret, se majorem expertum fuisse. Annus 1584. Coll. prov. Mediol.

Jordanus de Saxonia in vitis FF. Eremit. Diag. De C. 13. scribit, quod quidam ejus Ordinis religiosus in virtutes etiam hanc habuerit, ut pauperum peregrinorum confessiones libenter audiret; unde factum est, ut illoqui damnandus ob varia peccata fuisset, non modo mortuus, sed etiam ex purgatorijs gravissimis pénis perducitur & orationes eorum, quorum confessiones audierat, liberatus.

II. Dicat ergo Sacerdos quilibet cum S. Paulo: 4. Sic nos existimet homo, ut Ministros Christi & Verfan satores mysteriorum DEI, hic jam queritur inter reliquias satores, ut fidelis quis inventetur. Ut ergo fieri videntur in Matt. sententiam sibi applicet: Ad vos, à militiis vestris, sermonem convertere necessarium est, ut a studio hac dona distributio; non parva etenim suminet ulcio, si quemquam ullius culpa consig, hispfa (& reliquorum Sacramentorum) participem sanguis ejus de manibus vestris exquireret. Deus militia sit, sive Praefatus, sive Princeps aut coronatus, indigne autem accedat, prohibe lo potestatem habet. Propterea vos DEVs. hoc pro honore, ut talia discernatis: hac vestra dignitas securitas, hac omnis corona, non ut albam tuniscam circumcastis induit. Videant ergo, homines postolo ad Coloss. 4. ministerium, quod accepimus.

test, & sollicitè curen seipso probabiles exhibere Deo,
operarios inconfusibiles ut idem Apostolus Timotheum.
hortatur, ne in ipsis cadat exprobratio D. Gregorij ho-
Evang. dicentis : *Ingriduntur electi Sacerdotum
expiari, calestem patriam ; Et sacerdotes Christi
vitam reprobant ad supplicia inferni descendunt. Cui
similes dixerim Sacerdotes malos, nisi aqua baptisma-
qua peccata baptizatorum diluens, illos ad regna ca-
eliora mutat, Et ipsa in cloacas descendit.*

§. IV.

De Caritate per conversationem privatam à
Sacerdotibus demonstrata.

I. Hanc Conversationem Manuale Parochorum p. 3. c. 5.
merito sit esse caput totius ferè vitæ Pastoralis ; eò quod
illa Spiritus quasi vitales in omnes officij hujus partes
adimplant, siquidem vita exemplaris & utilis Sacramento-
rum administratio, & Concionum, Catecheses, reliqua-
functionum Parochialium recta institutio in con-
versando ferè consistunt, & præterea salus proximi ob fa-
miliarem agendi modum *suavius*, & ob occasionem eli-
gendi materiam loqui accommodatam, gratāmque illis,
quibus agitur, cāmque per frequentiorem repetitio-
nem inculcandi efficacius ; & tandem ob faciliorem acces-
sum, ac occasionem liberiū ac sine rubore loquendi faci-
t procuratur. Unde meritò Zelosi Sacerdotes cādem ve-
scovo precipuo ad munus suum ritè obeundum instrumento

S. Anselmus Archiepiscopus Cantuariensis passim vadens
ad diversa Monasteria Monachorum, Canonicorum, San-
ctimonialium, nec non ad curias quorumcunque Nobilium,
prout eorum ratio ducebat, perveniens ubique lātissimè su-
scipiebatur. Similiter & ille solito more se cunctis jucun-
dum & affabilem exhibebat, morēsque singulorum, in
quantum sine peccato poterat, in se suscepiebat, sīcque fa-
miliaris illi dehinc Anglia facta est. Vita 21. April. apud
Hæcum.

Q. 5

S. Ve.